

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Občni zbor Národne Tiskarne.

V nedeljo, dne 5. aprila 1903, občni zbor Národne Tiskarne ni mogel zborovati, ker je bilo po pravih premalo delničarjev udeleženih.

Zato se skliče nov

občni zbor

delniškega društva

Národne Tiskarne

na dan 19. aprila 1903

ob 11. uri dopoldne

v prostorih Národne Tiskarne

z istim, za občni zbor dne 5. aprila 1903 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po §. 17. društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočih delničarjev in na število od njih zastopanih glasov.

Upravni odbor Národne Tiskarne.

Klerikalni izgovori.

»Liberalci obstruirajo proti ljudstvu« — pod tem bombastičnim naslovom je sobotni »Slovenec« strel svoj jezo, ker se dr. Šusteršič in njegovim kumpanom ni posrečil njihov najnovejši naklep. Lep načrt so si napravili. Silili so vlado, naj skliče kranjski deželni zbor izključno samo v ta namen, da dovoli, kar je klerikalcem potrebno za pomirjenje njihovih volilcev, drugega pa naj bi ničesar ne smel sklepati. Lep načrt je to in klerikalci bi se bili smejali na ves glas, ko bi se bil ta načrt posrečil in ko bi deželni zbor ne bil smel ničesar drugega sklepati, razen tega, kar je koristno klerikalni stranki.

Tudi napredne občine imajo svoje potrebe, tudi napredne občine

žele tega in onega in čakajo deželnega zbora ravno tako težko, kakor klerikalne. Toda dr. Šusteršič je odločil, da deželni zbor ne sme ničesar sklepati, kar bi bilo v korist naprednim ustanovam in občinam in ker tega ni mogel doseči, je rajši preprečil vsako zborovanje deželnega zbora.

»Slovenec« piše sam, da je klerikalna stranka pri pogajanjih za stran sklicanja deželnega zbora izjavila, da ne pusti sklepati o nobeni zadevi, ki ni njej všeč, o nobeni zadevi, ki bi bila koristna naprednim občinam in korporacijam, a vendar se drzne sedaj krivdo zavračati na napredno stranko in vlado.

Vlada tudi pri najboljši volji ni mogla tej klerikalni zahtevi ugoditi. Ko bi bila klerikalni stranki ugodila in sklicala deželni zbor, bi bila večina že poskrbela, da se rešijo tudi tiste zadeve, za katere se napredni stranki mudi. To bi se bilo potom nujnih predlo gov prav lahko doseglo. Ker pa so hoteli klerikalci v tem slučaju obstruirati in s silo preprečiti zborovanje, je vlada rajše opustila razmerah dež. zbora, ki bi v takih razmerah itak ne bil mogel ničesar skleniti.

»Slovenec« laja sedaj, da je kar hripav, ker se mu njegovi nečedni naklepi niso izpolnili. Seveda, to bi jim ugejalo, tem okajenim poštenjakom, da bi deželni zbor sklepal le to, kar je njim potrebno; vse, kar potrebujejo napredni volilci, ki plačujejo tri četrtine vseh deželnih naklad, pa bi ostalo nerešeno. Tako daleč pa še nismo, hvala Bogu, in tudi še ne pridemo, pa naj klerikalci po farovških dvoriščih napravijo še toliko »taborov«.

Klasično pa je »Slovenec« izjavljajo, da je sedaj deželni odbor odgovoren za to, da Šusteršič ni hotel pripustiti zborovanja deželnega zbora. Klerikalci so

voljeni zato, da v deželnem zboru delajo, da se v deželnem zboru posvetujejo in sklepajo o deželnih potrebah, ne pa, da trobentajo, piskajo in razbijajo. Če ne-čejo delati, naj vzamejo volilci mokre cunjice in naj jih našeno, kakor zaslužijo.

Nam je pač vseeno, komu bi klerikalci radi natvezili odgovornost za to, da ne bo deželnega zbora. Faktum je, da klerikalci niso hoteli imeti deželnega zbora, ki bi se bil bavil z interesi cele dežele in nesamostistimi zadevami, ki klerikalce pečejo. Kriviso klerikalci in če silna škoda, ki so jo klerikalci napravili kmetškemu stanu, sedaj ne izmodri njihovih volilcev, potem jim ni pomoči. Razsodni volilci bi vzeli metlo v roke in bi take poslance, kakor so klerikalci, nagnali tako, da bi se nikdar več ne upali na beli dan.

Glas iz tužnega Korotana.

(Dopis.)

II.

»Slovenec« je pritrdil temu, kar mi vedno govorimo in zatrjujemo, da na Koroškem ni liberalcev in da nam Slovincem ne kaže, se vezati z nemško krščansko-socialno stranko. S tem pa je javno pripoznal, da je kriva sedanje napetosti politika P.čeva in mladih, v Marjanišču od P. vzgojenih duhovnov. »Slovenec« piše: »Na Koroškem pravzaprav ni liberalcev ali je njih peščica tako silno majhna, da ne pridejo v poštev. Govoriti hočemo jasno in odkritosrčno. Priznavamo, da so nekateri — ako že moramo rabiti to besedo — bolj liberalnega mišljenja, ali liberalcev ni. Ko bi tisti bili liberalci, kateri so kot taki razglašeni, bi vendar vprašali, kako je potem mogoče, da se družijo zmirom z našimi duhovni, ko se vendar dobro ve, da se liberalci izogiba družbe duhovnov. Pri nas pa je narobe. Nekateri duhovni se izogibajo

posvetnih narodnjakov brez vsega povoda«.

Mi imamo računati pri vsaki priložnosti le na našega nasprotnika Nemca. Ali je kdo vprašal, kdo je liberalci in kdo klerikalci, ko so pred kratkim postavili Slovence v Beljaku na ulico? Ne — napadli so vse, brez razlike. Tako složen pa, kakor so beljaški zavedni Slovinci, akoravno različnega mišljenja, naj bi bil ves slovenski Korotan.

Vsakdo, naj bi bil še tak sovražnik duhovnov, mora dobiti o naših, za narod delujočih duhovnikih drugo prepričanje. Mora tudi pripoznati, ako ima količkar resne ljubezni do naroda v sebi, da se je nam treba še bolj tesno zvezati. Ne more se vtajiti, da, ako bi se omejili volilni okraji na Koroškem po narodnosti, bi prodrli Slovinci ne v klerikalnem in ne v liberalnem, ampak v radikalno slovenskem znamenju. Opozorili bi pri tej priložnosti nekateri duhovne, ako že želijo od našega kmeta, da ostane veren katoličan, pričakuje se tudi od njih, da oni niso samo katoliški, ampak katoliški slovenski duhovni. Mnogokrat teptajo isti narodnost slovensko z nogami in to mora boleti vsakega, še tako vernega kmeta, ki ima kaj narodnega čuta v svojem srcu. Lahko bi jih imenovali one, ki ljudstvo od narodnega dela celo odgovarjajo in vplivajo tako tudi na svoje tovariše. Ako bi verni, ali odločno narodni kmet ne ljubil svoje vere bolj, kakor tak duhovnik svoj rod, potem bi šlo slabo za katoliško cerkev med nami Slovinci. Taki pa naši voditelji ne smejo biti.

Imamo še voditelje, ki smo jih veseli, kjer jih le vidimo, ali teh je v primeri le malo. Ubogi Korotan! Iz teh besed pa lahko vsak pametni človek spozna, ali nam kaže v politiki povsod in zmirom postavljati vero na tisto stališče, kakor na Kranjskem? Posvetnega človeka, ki bi se poprijel narodnega dela ni, drugi pa spijo

veku potrebna in blaži srce. Politika v smislu »Slovenca« se mora delati pa le tam, kjer je narod dosti močan, in se mu ni treba bati, da o tem narodno podleže nasprotniku. Mi pa, ki se bojujemo za naš narodni obstanek, ne moremo povdarjati zmirom le vere in le vere. Prvič, ker se dela v narodnem, to je na Koroškem i v verskem duhu, in drugič pa, ker sploh pri nas liberalcev ni. Če že nekdo »Narod« bere, vsaj vendar ni še brezverec, kakor tudi ni liberalci, če je s tem ali onim kranjskim »liberalcem« v prijateljski zvezi. Zraven se pa spominjamo še množine takih duhovnov, katerim je narodnost deveta briga in se navdušijo malo le tedaj, kadar so v kaki narodni družbi. Ravno zato pa, ker prideta na Koroškem v poštev le duhovnik in kmet, je treba, da se ozirata drug na drugega. Tako se služijo lahko veri in narodu. Nam ne kaže delati natanko po receptu »Slovenca«. Mi nimamo časa, ljudstvo samo versko moralno povzdigniti, in sicer se gibljemo itak vedno v okviru, ki ga določa vera. Dela se pa pri tem lahko v pravem duhu radikalno narodno. Le tako delovanje more imeti za nas pomen, to tembolj, ker imamo v primeri malo delavnih moči. Nemška krščansko-socialna stranka dela povsod neumorno in dela lahko samo za svoj program, ker so itak Nemci, in njih narodnosti ne preti nevarnost. Zraven imajo pa na razpolago ogromne svote denarja. Naj bi se priskrbelo še za nas Slovence kakih 400.000 K, potem bomo že pokazali, kaj znamo. Porabili bomo samo obresti in vse bomo preobrneli.

Mnogo je že kmetov, ki so politično tako zreli, da pravijo: Ako »gospod« ne delajo za narod moj, se tudi jaz ne bodem brigal za več, kakor za svojo vsakdanjo molitev. In kje se imamo pritožiti v tem oziru bolj, kakor na zgor. slovenskem Koroškem? Posvetnega človeka, ki bi se poprijel narodnega dela ni, drugi pa spijo

LISTEK.

O špiritizmu.

Pred nekaterimi dnevi se je završila v Berlinu zelo zanimiva sodna obravnava, ki je trajala celih osem dni. Bilo je menda prvič, da se je pred sodiščem razpravljalo o špiritizmu. Neka Ana Rothe je kot »svetlični medij« sleparila lahkovrneže po vseh nemških deželah. Končno pa so jo vendar zalotili, da je imela v spodnjem krilu skritih nad sto cvetlic, ki jih je z nenavadno spretnostjo metala v zrak, ne da bi bil to kdo izmed prisotnih opazil, potem pa jih vlovila, kakor da jih je dobila iz »onega sveta« v spomin prisotnim. Bilo je tedaj pretkano sleparstvo, za kar je Rothe tudi prejela zaslužno kazen. Značilno pa je vse, kakor, da se je v razbremenitev sleparke oglasilo brezplačno nad sto prič, med njimi tudi predsednik kassacijskega dvora, Sulzer in dr. medicine, G. Landsberg. Oba sta v kljub svoji duševni omiki uverjena, da je obsojenka v zvezi z duhovi umrlah.

Vera v špiritizem je stara, ki

dobiva baš zadnja leta mnogo pripadnikov. V naših deželah je središče špiritizmu menda v Zagrebu, kjer sta do nedavno izhajala celo dva špiristična organa, »Tajinstveni Svijet« in »Novo Svjetlo«. Prvi list piše sodni pristav dr. Gaj. In če človek, ki je popolnoma neveren za špiritistične nauke, bere razprave v tem listu, začnejo ga prehajati nehoti »mrvljinci«, tako prepričevalno se skuša dokazovati zveza posebnih oseb, medijev, s svetom duhov. No, prosvitljen človek si končno napravi lastno sodbo, koliko je pri tem psihološke in psihopatične mogočnosti, koliko pa varanja čustev, histerije in — sleparstva.

Skoraj vsak kraj je že imel ali pa ima kako tako osebo, koje vedenje in govorenje je pri prostemu človeku neumljivo. Posebno ako trpi ta oseba za nervozno histerijo in somnambulizmom, verjame ljudstvo prerado, da je »zamaknjena« v »oni svet«.

Največ špiritističnih prorokovalcev se nahaja v Indiji, med takozvanimi fakirji. O takem čarovniku pripovedujeta dva učena Angleža, da sta ga našli med Kafri v Transvaalu. Mož je bil seveda brez vsake

izobrazbe, ni znal ne pisati ne brati, a v svojem samnoblunem stanju je pravil stvari, ki si jih učenjaka nista mogla tolažiti.

Špiritistični medij je bil vsekar tudi Mohamed, ki je poznal jedva pismenke, a če se je prebudil iz svoje ekstaze, napisal je naglo cela poglavja korana, kakor po narekovanju notranjega glasu.

Posebno čudne stvari pripoveduje francoski konzul Louis Jacolliot iz Benaresa o nekem indijskem fakirju. Separstvo je bilo izključeno, ker je fakir vse čudeže izvajal popolnoma nag, brez vsakega orodja, popolnoma sam in na prostem pri belem dnevu. Jacolliotu, dasi je bil zelo prosvitljen mož, je pamet take rekoč obstala voigled temu, kar je videl. Fakir se je naslonil z eno roko na navadno palico, oči je vprl trdno v tla. Polagoma se je začel dvigati, je zložil v zraku noge po orientalski šegi ter ostal dvajset minut v zraku. Drugič je položil roke na malo leseno mizico ter rekel: »Duhovi so tu ter ne pusté nikomur premakniti mize«. In res se je konzul zaman na vso moč trudil, da bi mizo le za ped premaknil; zdrobil je ploščo, a premaknil je ni. Končno je zazibal

fakir težko vazo, ki se je potem vzdignila ter se zibala v zraku naprej, kakor ji je kazal fakir pot s prstom.

S špiritizmom so se bavili že stari Grki. Delfijske prorokovalke, Pitije, niso bile ničesar drugega kot špiritistični mediji. Za ta posel so odb rali histerične ženske, katerih dušno občutljivost so povečevali s tridnevni postom. K temu je pripomogla še žveplena sopara, ki se je vzdigala iz zemeljske razpoke pod trinožnikom, in Pitija je dospela v najvišjo ekstazo, čitala zaprta pisma, zrla v neprodno daljavo. Vse to se lahko tudi dandanes opazuje pri somnabulnih osebah.

Med špiritisti 17. ozir. 18. stoletja so posebno znani Swedenborg, Cagliostro, grof Saint-Germain i. dr. O prvem pripoveduje največji nemški filozof Kant, ki je bil popolnoma prepričan o zvezi Swedenborga z duhovi. »Duhoglednik« je postal Swedenborg z 58. letom. Po njem zvani duhovi — pravi omenjeni učenjak — so povedali celo za skrite predmete, za katere niti lastniki niso vedeli. Dan in uro svoje smrti je napovedal dolgo poprej, a umrl je naravne smrti. Opisoval je tudi prebivalce na raznih planetih,

kar bi mogel končno brez nevarnosti tudi dandanes vsakdo storiti, ker je kontrola — izključena.

O Cagliostrove pripoveduje, da so poklicani duhovi različno izpod tal odgovarjali na stavljena vprašanja. (Morda še tačas niso bili znani ventilokverji). Francoskemu kralju Ludoviku je dal gledati v steklenici vode bodočnost njegove rodbine, a kralj je prestrašen odskočil, ker je videl v vodi svojega sina — prestolonaslednika z odsekano glavo.

Še mnogo bi se dalo navesti za in proti špiritističnim naukam. Kdor ima dovolj časa in dobre volje, lahko se posveti novemu nauku. Koristilo mu sicer ne bo nič, pač pa mu oslabilo živce, ga vznemirjalo ponoči s praznimi halucinacijami, a če se popelje v Zagreb h kateri špiritistični séanci, olajšalo mu bo tudi možnjček.

Zanimivo je, da v katoliških deželah špiritizem prav dobro vspeva, a čuditi se temu ni. V tem, ko se v Berlinu špiritistične komedije strogo kaznuje, jih uganjajo v katoliških deželah Liguori & Comp. nemoteno in še pod državno zaščito.

Piše pa »Slovenec« tudi, da, kogar »Narod« hvali, ga kompromitira. Mogoče v obeh nekaterih prenapetosteh. Proti temu, da bi splošno veljalo, pa odločno protestiramo. Naj sprejema v prvi vrsti »Mir« in tudi »Slovenec« dopise, stvarne dopise, potem ne bomo segali po »Narodu«, ako ta nekaterim že tako mrzi. Ako se pa sprejme le to, kar je »Miru« ali »Slovencu« prav, drugega pa nič, potem nikdar ne bomo dognali našega sedanjega perečega vprašanja in narodnih grehov bodo zmirom več. Da pa daje »Narod« nam za take potrebne razprave prostora, zato smo mu le hvaležni.

Pri tej priljubljenosti pa lahko tudi omenimo, da, ako bi mi imeli na Koroškem list, ki bi bil v pravem duhu pisan, pustili bi ta ali oni nekoroški list pri miru. Naš »Mir« bi moral sprejeti vsako, zmerno brez napadov in stvarno kritiko koroških razmer. Ker pa tukaj ne moremo dati duška svojim čutom, se pa zatekamo v Ljubljano.

Krošnjarski zakon v gosposki zbornici.

V soboto je imela gosposka zbornica sejo ter razpravljala o krošnjarskem zakonu. Predloga (se je v marsičem spremenila, tako da se bo ž njo še enkrat bavila poslanska zbornica, najbrže v par sejah, kakor prvotno.

Knez Auersperg je imenoval zakon v sedanji obliki neizvedljiv. Namen zakona gre za tem, da se krošnjarstvo odpravi ter se uniči celi razred pošteno delujočih ljudi. »Ako se tako dela z zakonodajstvom, kakor se postopa v tem zakonu z ubogimi krošnjarji, bi se jaz odločno uprl, otrsel prah s čevljev ter obrnil taki domovini hrbet« je izjavil govornik.

Trgovinski minister baron Call je priporočal sprejeti zakon v obliki komisij.

Dr. E. pl. Plener je imenoval tožbe o konkurenci krošnjarske obrti pretirane. Statistika dokazuje, da se število krošnjarjev ne množi, temuč pomena. V bazarjih in raznih zalogah se ubogim konsumentom več malovrednega blaga proda kot po krošnjarjih. Krošnjarstvo ima velik pomen za obstoj domače industrije, katere izdelke razpečavajo večinoma le krošnjarji. Bada domače industrije je strašna in izseljevanje se opasno množi. Naloga moderne zakonodajstva mora biti, da se odstrani vsako generaliziranje v gosposkarskem smislu.

Knezoškof Jeglič je priporočal, se po možnosti ozirati na krošnjarstvo na Kranjskem ter se naj razširijo v zakonskem načrtu našete ugodnosti.

Grof Kufstein je bil za strožja določila, da bo tudi manjšim občinam mogoče, prepovedati krošnjarstvo.

V specialni debati sta se §§ 1 in 2 sprejela nespremenjena. — K § 3 je govoril dvomi svetnik Jeitelles ter priporočal znižati postavno starost za krošnjarje od 33 na 30 leto. Njegov predlog pa se je odklonil ter se sprejel § v prvotni obliki. Tudi ostali §§ so se sprejeli skoraj brez debate, le pri § 16 sta se med okraje, ki imajo posebno ugodnost za krošnjarstvo, sprejela še okraja Prahovice in Wallern, nakar se je celi zakon sprejel in odobrilo.

Dogodki na Balkanu.

Neki dunajski dopisnik širi vest, da prevzame nadvojvoda Friderik vrhovno vojno poveljstvo v okupacijskih deželah, kar bi pomenilo koncentriranje vojaštva zaradi macedonskih nemirov. Blizu Angiste na progi Solunj-Carigrad so vstasi zopet razdžali 30 metrov dolg most ter poškodovali predor. Tudi brzozajna zveza je razdžana. Napad je najbrže izvršil sloviti vodja vstašev Aleks Porojli, ki je razdžal že več javnih naprav ter pisal sultanu, naj da Bolgarom svobodo do aprila, sicer bo začel požigati po vrsti turške hiše ter brez usmiljenja klati bogate in revne, mlade in stare. Turških svinček se ne boji, ker hoče trpeti za domovino. — Sultan je izdal zaporedoma tri okrožnice na poslaništva, v katerih govori o reformah, o napadu na ruskega konzula v Mitrovici in o boju med bolgarskimi

vstasi in turškimi vojaki v Istipu, kjer sta padla tudi dva bolgarska častnika. Položaj ruskega konzula Ščerbine je zelo opasen. Pri njem sta dva turška in dva srbska zdravnik. Zdravniki nimajo dosti upanja, da bi ga obranili pri življenju, ker je krogla ranila jetra. Ščerbina se je vedel med bojem v Mitrovici zelo junaško. Sredi ognja pušek je sedel na konju ter dajal ukaze. Vojaška komisija ima v tej zadevi vsak dan posvetovanja pod sultanovim predsedstvom. Napram ruskemu in avstro-ogrskega poslaniku je izjavil sultan, da se bodo že v nekaterih dneh Albanci popolnoma podvržli, napadalec na Ščerbino in sokrivci pa bodo obešeni.

Politične vesti.

— Ogrska neodvisna stranka je sklenila, da ne bo delala zaprek proračunu in nagodbi, pač pa ne pripusti indemnitetne predloge, ako bi hotela ž njo vlada uveljaviti obrambno predlogo.

— Premeščenje ogrskih častnikov k domačim polkom se ne izvede, pač pa se v bodoče gojenci vojaških zavodov ogrske narodnosti takoj uvrtijo le k ogrskim polkom.

— Srbski minister zunanjih zadev, Lozanić in naučni minister Lazarević sta odstopila. Prvo mesto obdrži začasno ministrski predsednik. Nasprotje je nastalo v kabinetu vsled revizije ustave.

— Angleški kralj Edvard, ki se sedaj mudi na Portugalskem, bo potoval iz Rima v Pariz, kjer ostane 4 do 5 dni.

— Francoski ministrski predsednik Combes je zopet ustavil 28 župnikom plače, ker so vključili prepovedi poučevali krščanski nauk v šolah v bretonskem narečju. Škofje protestirajo ter izjavljajo, da se bo krščanski nauk tudi v bodoče učil v bretonskem narečju, kjer je to potrebno.

— Finci se izseljujejo. Vsled neprijaznosti ruske vlade do finskega jezika, so začeli Finci v velikih množinah zapuščati svojo domovino. Izseliti se hočejo v Južno Afriko ter je dospelo v Johannesburg 30.000 prošenj Fincev za dovoljenje, da se tja izsele.

— Dreyfusova aféra se bo razvila v jutrišnji seji francoske zbornice. Govoril bo predsednik, vodja socialnih demokratov, Jaurés.

Dopisi.

Iz Dvora. Za »počta« je, tako smešno se obnašajo nekateri, katerim bi bilo treba resnobe. Vera je v nevarnosti, klicali bodo zopet. Naša občina spada pod faro Žužemberk, v drugem je pa popolnoma samostojna. Gospodje v farovžu nam ne privoščijo najmanjše stvari. Odbili so nam prošnjo za nedeljsko sv. mašo, odbili prošnjo, naj bi se, kakor drugje po celi Avstriji, poučevali naši otroci v verouku v domači dvorazrednici tudi za sv. zakramente. Vse so nam odbili »prijateljstvu« —? Da, še za drag denar le težko izprosimo kako mašo med tednom. Zdaj bodo pa občinske volitve in že štirikrat prihitel gosp. kaplan Žavbi pregledovat volilni imenik, kakor da so v komisiji za volilne liste sami sleparji — dasi ni volilec in ima le toliko pravice pri naših volitvah, kot vsak ljubljanski postopač, to je — **prav nič**. Čudno, da se za stvari, ki gospode prav nič ne brigajo, tako hudo pehajo in smešijo. Vera je v nevarnosti! Kajpak? Zatorej vun s sedanjimi občinskimi odborniki, kateri so prosili za nedeljsko službo božjo, vun ž njimi, ki so prosili za nedolžno šolsko mladino in prosili, naj bi se šolski otroci učili v domači šoli verouk za sv. zakramente, kar je tudi po šolskih postavah utemeljeno in se izvršuje povsod, samo pri nas ne. Vun z našim županom Miho Mirtičem, kateri ima neodpustljiv greh zato, ker je pri shodu za državnozbornske volitve slovesno pozdravil g. dr. Tavčarja in druge narodnjake. Vun ž njim! Ali ni to za »počta« smešno? Sedanjí občinski odbor je storil vse tudi v verskem

oziru, dasi so bile cerkvene oblasti gluhe za njega prošnje. In zdaj kaj hoče gosp. kaplan? Ves odbor vun! Kdor volilec ne bo ubogal ter volil iz farovž napovedanih mož, bo liberelec seveda. Da ne bo imel nepotrebnih potov g. kaplan, ki je itak bolehen, mu dobrohotno svetujemo, naj zadnji nedeljo pred volitvijo na leci pove tako-le: »Krščanski možje, pridite v farovž in volite one možje, kateri ne bodo prosili za sv. maše in ne za verouk, saj veste, da nam je to nadležno in tega nikdar nimate ne bomo. Sedanjí odbor je prosil za to, tedaj vun ž njim!« Težko pričakujemo izida volitve, nadjamo se pa, da bodo v prihodnje prišli taki na krmilo, kateri bodo slepo ubogali gospode v žužemberškem farovžu, ter ne bodo več prosili za sv. maše. Vsekako želi gosp. Žavbi **razdor** v naši mirni občini. Saj se gre za vero, ka-li?! G. Žavbi, ali ste že zbrali župana? Mi smo s sedanjim županom zadovoljni in ga bomo obdržali gotovo do sv. Jurja, no — potem, slobodno vam, sedite Vi na županov stol in zaradi Vas se ne bo svet podrl. Tedaj le naprej s hujskanjem, saj imo do blamaže vsak pravico in do blaznice tudi. **Več volilcev.**

Katoliški uzori.

(Dolge.)

Vsak razumen človek ve, da so države nastale v varstvo svojih državljanov in njihovega imetja pred zunanjimi in domačimi sovražniki; da so bile ustanovljene v namen, varovati red v človeški družbi, mir in pravico. Cerkev pa ni tega mnenja, zakaj če bi to pripoznala, bi za dobil njen sistem smrtni udarec; ko bi to pripoznala, bi si ne mogla lastiti pravic nad samostojnimi državami, kakor si jih lasti.

Po nazoru cerkve ni država uredba za odvrnitev zla od državljanov, nego neposredni sad greha, to rej hudičeva ustanovitev; po nazoru cerkve nima država namena iz človeške nature izviročih nasprotstev krotiti, nego je sama provzročiteljica vsega zla.

Nadalje uči cerkev, da je Kristus s svojo smrtjo hotel obnoviti tiste razmere, kakršne so bile pred grehom, da je hotel človeštvo osvoboditi posvetne oblasti in jo postaviti zopet pod božjo oblast. Te oblasti pa ne izvršuje stvarnik sam, nego cerkev. Posredovanjem cerkve naj bi človeštvo prišlo zopet nazaj k Bogu, kateremu se je z grehom izneverilo. V ta namen si je Bog izbral namestnika, rimskega papeža, ki naj vlada ves svet do sodnega dne. Brižinski škof Oton je dejal, da so v cerkvi že na tem svetu nebesa, da se ta pozemska nebesa razlikujejo od pravih nebes le po tem, da na zemlji ljudje umirajo, v nebesih pa nihče ne umrje.

Logična posledica tega nauka je, da bi z ustanovitvijo cerkve morale prenehati vse posvetne države, saj more božje kraljestvo na zemlji priti šele potem do prave veljave, če pride vsa državna avtoriteta v cerkvene roke.

Seveda ni nobeni državi prišlo na misel, da bi se v tej meri podvržla cerkvi, toliko moči pa ni cerkev nikdar imela, da bi bila mogla sama svoj uzor uresničiti. Toda delala je vedno in dosledno na to, da se kar mogoče približa temu svojemu cilju in v srednjem veku tudi dosegla, da so posvetne države izgubile večji del ugleda in veljave. Prišlo je tako daleč, da solnograški nadškof Konrad ni hotel ne kralju Lotarju II. niti Konradu III. prisesti zvestobe, češ, da bi se omadeževal, ko bi svojo, s sv. oljem maziljeno roko položil v roko posvetnega kralja. Ali si je mogoče misliti večjega zaničevanja posvetne oblasti, kakor je izraženo v teh besedah? Enako zaničevanje je pokazal vedno premnogimi drugimi tudi Ivan Salisburij, ki je dejal, da so kralji in knezi hlapci duhovnikov in imajo dolžnost opravljati tiste posle, ki so nevedni duhovnika. Cezarij Heisterbach je vse vladarje in sodnike imenoval kačjo zalego, papež Inocencij IV. je cesarja Friderika II. imenoval »lntverna« vse druge kralje tistega časa pa »kače«. Kanonik Konrad Megenberg pa je pisal: Vladarji so roparske zverine, ki žro imetje siromakov.

Takih izgledeov iz tedanje literature se da še nebroj navesti. Te sodbe se niso nanašale na posamične nasilne in krivične vladarje in sodnike, nego sploh na vse posvetne oblastnike, ker je cerkev stala na načelnem stališču, da so po krivici v

posesti posvetne oblasti in da gre vsa posvetna oblast edino le cerkvi.

Dejanjske razmere pa so silile cerkev, da se je morala če tudi nerada sprijazniti z obstankom posvetnih držav. Sprejela je obstanek posvetnih držav v svoj sistem, v kolikor so namreč bile države cerkvi koristno orožje. Da je cerkev odjenjala vsaj deloma, je največ izdala okolnost, da je potrebovala države za varstvo svojih bogastev. Zaradi tega je cerkev premenila svoj nauk in zavrgla nazor, ki ga je še papež Gregor VII. tako goreče razglašal, da so države hudičev plod; ali tudi sedaj še, je ostala cerkev pri tem, da je država vsled prvega greha nastalo potrebno zlo, da je posledica pogodbe, sklenjene med vladarjem in podaniki, da je bila ta pogodba prostovoljno sklenjena in se sme tudi razveljaviti, če vladar ne izpolnjuje svojih dolžnosti. V bojih med cerkvi in med državami je ta novi nazor, da je država sad pogodbe med vladarjem in med vladanci igral veliko vlogo. Cerkveni krogi so svojo zahtevo, naj se cesarja odstavi, navadno utemeljevali s tem, da so se sklicevali na to domnevano pogodbo. Seveda narodom ni cerkev pravice, odpovedati to »pogodbo« nikdar priznala, nego jo vedno reklamirala samo zase. (Dalje prih.)

Izjava.

Po sklepu občnega zbora ajdovske podružnice učiteljskega društva za goriški okraj v Sv. Križu dne 5. februarja t. l. je sklenil podpisani odbor v seji dne 26. februarja t. l. sledečo izjavo:

Doznanlo se je, da na zaupnem shodu županov in podžupanov pri Rebku dne 2. februarja t. l. se je bil vsedel lokavški župan g. Joza Vidmar na sodni stol, raz katerega je izustil o učiteljsko sodbo, kakršna je mogoče priti le iz ošabne Vidmarjeve glave.

Učiteljsvo, katero deluje pod strogim okrajnim in deželnim šolskim nadzorstvom učiteljsvo, katero je moralo prestati stroge izpite, to učiteljsvo je plitvi sodbi lokavškega župana, kateri ni dovršil niti ljudske šole ne, nevéšče in ne dosega zadostnih uspehov. Učiteljsvo, katero zahteva svojemu stanu primerno plačilo, katero mu sliši po državnih šolskih postavah z dne 14. maja 1869. in po zakonih pravic, pošilja lokavški župan iz rojstne dežele.

Take in enake pavšalne obdolitve nevéščega in za odbor nespособnega lokavškega župana g. Joza Vidmarja zavračajo se s Prešernovim izrekom:

»Le devlje sodi naj kopitar!«

Odbor ajdovske podružnice učiteljskega društva za goriški okraj.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 6. aprila.

— Deželni odbor kranjski.

Deželni odbornik gosp. dr. Adolf Schaffer je zaradi bolezní šel na dopust; na njegovo mesto je stopil v deželni odbor gosp. prof. Barbo.

— Sodba o obstrukciji.

Kranjski klerikalci zavirajo z obstrukcijo vsako delovanje deželnega zbora. Kako silno škodo delajo s tem vsem stanovom, zlasti pa kmetskemu stanu, ni treba praviti. Z ozirom na to klerikalno obstrukcijo, utegne marsikoga zanimati, kako sodbo je izrekel o obstrukciji državnozbornski odsek za premembo opravičnika. Ta odsek pravi v svojem poročilu, da je obstrukcija sad brezmejne podivjanosti. Obstrukcija je revolucijonarno sredstvo, ker pa ni nastala iz npravnih nagibov, se jo mora najstrožje obsojati. Tako se je izrekel odsek, v katerem imajo odločilno besedo ravno tiste stranke, katerim se klerikalci vedno obešajo na suknje.

— Kurat Ferjančič je sedaj

»interniran« v Subenu. To je znano. Mož, ko je romal v to državno pribežališče grešnikov, bil pa je mnenja, da bode tam sprejet kot kak mučenik. Ali v Subenu so ga sprejeli, kakor sprejemajo vsakega obsojenega lumpa. Sleči je moral blagoslovljeno svojo obleko, ter zlesti v neblagoslovljeno jetniško uniformo v znani sivi jopič in dto. hlačice. Potem so premerili dolgost in širokost njegovih stopal, ter končno napravili o celem »svetniku« prav izvrstno fotografijo. Kurat Ferjančič diči sedaj s svojo pobožno podobo tako imenovani »verbrecher album.« Žalostna mu majka temu katoliškemu krivoprišečniku! To

občutil je tudi protektor njegov, dični naš vladika Anton Bonaventura! Pripehljal se je v največji paradi pred sodno ljubljansko palačo, ter gromonosno vstopil v njo. Ondi pa je z vsro resnostjo odložil silovit protest proti krutemu postopanju, kojega žrtev je postal krivoprišečnik Ferjančič v državni kaznilnici. Ali je še kaka neslanost pod božjim nebom, da bi je ne bil še započel genialni naš višji dušni pastir?

— **Kaplan Mašek**, ki je bil od porotnega sodišča v Celovcu obsojen na 15 let težke ječe, ker je okradel svojega župnika in ga potem poskusil zavratno umoriti, je vložil pritožbo, da je prisojena mu kazen previsoka. Višja sodnija je to pritožbo odbila. Kakor smo sedaj izvedeli, je pri obravnavi neki župnik izpovedal, da mu je bil Mašek dolžan nekaj denarja in da je ta dolg plačal s tem, da je za župnika maše bral. To je očitna simonija. Toda v katoliški cerkvi smo že tako daleč, da se za simonijo nihče več ne briga.

— Od Sv. Vida nad Cerknico

se nam poroča, da so bile 28. sušca volitve župana in svetovalcev. Županom bil je tretjikrat izvoljen mnogozaslужni gosp. Fran Ponikvar. Pa glej! Župan se odbornikom zahvali za izkazano mu čast ter se županstvu odpove. Pravijo, da se je odpovedal radi tega, ker on kot naprednjak noče klerikalnemu odboru nakleovati. Županom je bil na to izvoljen Ivan Ponikvar. Pri tej priliki se drznemo g. poslanca Naceta Žitnika vprašati, kdaj misli našo občinsko cesto, vedečo iz Begunj, »iz groma vzdigniti«, kakor nam je obljubil v župnišču, kamor so bili nas zbornali pred volitvami. Torej, gosp. Nace, držite vendar svojo besedo, Vam bomo prav hvaležni.

— Naši katoliški divjaki.

Piše se nam: V nedeljo ponoči so čakali štirje kmetski fantje z Otoka in iz Noš na Črnicu pri Brezjah nekega hlapca s Črnicva, ker so mu baje nevoščljivi in jezni nanj zaradi njegove službe. Po naključju pa jim je prišel v past neki oženjen gostišt iz Noš in so tega z robotami poleni, s katerimi so bili oboroženi, tako pretepli, da boče težko okrevale. Nesrečneža bi bili naši razbojniki na mestu ubili, ko bi mu ne prišel na pomoč neki hlapec iz bližine. Zelo žalostno in značilno je za ljudi, ki so nad vse pobožni in klerikalni, da se tako pobijajo in koljejo med seboj! Še med divjimi zamorskimi narodi je gotovo najti več človeškega čuta in medsebojne ljubezni. A to ni čudno, ako postaja vedno bolj divje in surovo naše kmetsko ljudstvo, ki ga ima popolnoma v oblasti naša politikujoča duhovščina ter ga uči namesto krščanske ljubezni le politične hujskarije in sovraštva do bližnjega. Taki napak-izobraženci res ne morejo izobraževati drugih.

— Slovensko gledališče.

Včeraj sta bili dve predstavi, obe na korist dramskemu oboju. Popoldne se je predstavljata »Satanova hči« z istim vspehom kot prvkrat. V nekaterih prizorih so igralci močno vplivali na gledalce; igralo se je približno tako kot zadnjič. Omenimo le, da je skušal g. Verovšek opremiti svojo ulogo s kolikor mogoče istinito karakteristiko, kar se mu je tudi posrečilo. Epizodne uloge kmečkih fantov in deklet so bile povoljno odigrane. — Zvečer smo videli vzporedno duhovito in krasno francosko dramo »Adrienne Lecouvreur«. Vsa čast gre gospodom igralcem, da so posegli v francosko dramsko književnost in iznesli na deske to duhovito delo, odklikujoč se po zapletenem in zanimivem dejanju, elegantnem tonu in iskrenem se francoskem espritu, kakor ga nahajamo v dramah francoskih mojstrov. Precej drzna se nam je zadržala namera igralcev, predstaviti nam to delo blestečega duha, ki se vrši v najelegantnejših salonih francoske visoke aristokracije. Ta genre je bil letos izboden iz našega gledališkega repertoira, ni torej čuda, ako se igralci ne počutijo dovolj domače v umetniško dovršenih delih, ker so tekom vse sezone morali prebavljati večji-

del samo slabo, neduhovito hrano vsakovrstnih neslanih nemških burk. Tako se je zgodilo, da se se igralci malodane odtujili velikim delom. Z uprizoritvijo »Adrienne Lecouveau« so nam pokazali svojo silo v drami, povzeti iz najvišjih krogov, prebogatih duhovitih zapletov in mojštrskega dialoga. No, dokazali so, da bi se hitro vživeli zopet v ta svet, čeprav smo včeraj pogrešali na odru onega sijajnega, elastičnega duha, ki je lasten francoskim proizvodom. — »Adrienne Lecouveau« je drama ljubezni; glavno ulogo ima igralka na Theater français, po kateri ima drama svoj naslov. Med njo in nadvojvodinjo pl. Bouillon se bje strasten in srđit boj za krasnega Morica, grofa saksonskega, v katerem zmaga slednji Adrienne svojo visokorodno tekmičo. A ta jo iz jeze in stratne maščevanjaželjnosti zastrupi, in sicer na jako rafiniran način. Njen mož se bavi namreč s kemijo; nekoč dobi nalogo, da analizira neko substancno, po sebnosti vrste prašek, ki deluje baje smrtonosno na ljudi. Le ščipec tega prahu, ako ga človek vdiha, zadostuje, da najprej omami, a slednjič umori človeka. Vojvodinja Bouillon pošlje Adrienni šopek, ki ga je dobila od grofa saksonskega, a ta od nje same. Adrienne vidi v tem, ko dobi vrnjen šopek od ljubljence, svojo obsodbo; misli, da ji je postal šopek grof, da preraga vse zveze ž njo. Gnana od silne ljubezni, začne strastno poljubljati šopek, ki pa je potresen od vojvodinje z usodepolnim praškom. Adrienne se zastrupi in umrje. Vrhu tega je delo polno postranskih dogodkov, intrig in konfliktov, povzetih iz zakulisnega življenja francoskih velikašev. Prav zanimive so ljubezenske razmere vojvoda pl. Bouillon in njegove soproge, romantični odnošaji saksonskega grofa, lepo je orisana srđna ljubezen gledališkega režiserja do Adrienne, sploh vsi značajji so izdelani markantno, in frapirati nas tudi mora divna tehnika tega dela. — Kakor smo dejali, z vzpizoritvijo v celoti nismo povsem zadovoljni, igralci niso zašli onega visokega, hladnega tona, ki bi moral prevladovati v tej drami. — Naslovno ulogo je igrala gđc. Růcková. Njena igra je bila ponekod sijajna, n. pr. v zadnjem dejanju, kjer se je pospela visoko s svojo pretresljivo tragiko. Gospa Dobrovolna je igrala vojvodinjo Bouillon dobro, in je ugajala občinstvu. A nam se njena igra ni zdelá v dosledni zvezi z značajem vojvodinje, ki je zmóžna v dosegu svojih ciljev vsega, ki se ne boji nikakih zaprek, niti se ne plaši a smrtjo osvetiti se napram svoji tekmiču. Značaj vojvodinje je demonški, ona je kovarna in rafinirana do skrajnosti; takšne pa na odru nismo videli. Morica je igral g. Hašler nekako flegmatično; pogrešali smo v njegovi igri ognja in temperamenta. G. Hašler je pokazal, da je sposoben igralec, ki bi bil mogel tekom sezone storiti več kakor je. Ako se je naučil dve ulogi za benečice tekom par dni, bi bil mogel tudi med sezono lahko vršiti vedno svojo dolžnost točno in dobro. Intelligence in rutine ima dovolj. G. Lier je bil tiptišen režiser; označil ga je v vestnostjo kot nesrečnega, zaljubljenega moža. Gosp. Dobrovolny je bil v svoji ulogi povsem hvalevreden; predstavil nam je s fino karakteristiko moža, ki vodi vsaj v mislih za nos svojo ženo, in je od nje istotako varan. Gospod Boleška je igral abbeta s primerno rutino; označil ga je bolj medlo, sicer je pa bil povsem dober. Tudi igralci manjših ulog so zadostovali. Predstava je ugajala občinstvu, ki je včasih prav viharno ploskalo. Gledališče je bilo obiskano srednje dobro. Y.

— **Odlikovanje.** Cesar je podelil g. Luki Gradišniku, zdravniku na Vranskem, zlati zaslužni križec. G. Gradišnik je nedavno obhajal 50letnico zdravniškega delovanja.

— **Slovensko planinsko društvo.** Privedilo je v soboto v »Narodnem domu« zabavni večer, ki je bil jako mnogobrojno obiskan. Predaval je g. dr. Fr. Tomišek o

izletu na Kočno in na Grintovec. Občinstvo je sledilo z živim zanimanjem predavateljevimi interesantnim izvajanjem.

— **Redni občni zbor zveze slovenskih kolesarjev.** Se vrši danes v prostorih gostilne »Pri zlati ribici« v Špitalskih ulicah zvečer ob 8 uri; ker pridejo važne točke na dnevni red, se člani prosi k mnogobrojni udeležbi. Odbor.

— **„Glasbena Matica.“** Nocoj ob pol 8 uri zvečer je skupna vaja moškega zbora za Hartmannov oratorij. Gospode pevce prosi odbor, da se polnoštevilno te vaje udeležijo.

— **Iz društva slovenskih odvjetniških in notarskih uradnikov v Ljubljani.** Se nam piše: Prosimo, blagovolite naš zadnji dopis v Vašem cenj. listu s tem popraviti, da izmed ustanovnikov, kateri so pristopili naši krajevni skupini s prispevkom 50 K, dr. Jakob Sehegula ni odvjetnik v Kranju, temveč v Novem mestu, in da je kot ustanovnik s 50 K pristopil naši skupini tudi še g. dr. Valentin Štempihar, odvjetnik v Kranju.

— **Občni zbor deželnega in gospejnega pomočnega društva „Rdečega križa“ za Kranjsko,** določen na 4. dan t. m., se vsled nesklepnosti ni mogel vršiti in se bo drugi občni zbor vršil ne glede na število navzočih članov dne 6. t. m. ob 6. uri zvečer v knjižnici c. kr. deželne vlade.

— **V podržavljeni lekarni.** Piše se nam iz Kostanjevce: Administracijo okr. bol. blagajne v Kostanjevici je c. kr. okrajno gavarstvo v Krškem mesecu decembra 1901 tukajšnjemu upravnemu odboru odvzelo z motivacijo da so računi kakor uprava v neredu in da isto takoj, ko se uredi zopet upravnemu odboru vrne. Od tistega časa vodi poslovanje te blagajne gori imenovano glavarstvo potom občinskih uradov. Udje blagajne so prvo leto po odvetju potrpežljivo čakali, kdaj izpolni sl. c. kr. glavarstvo svojo obljubo, namreč da izroči zopet urejeno blagajnično upravo v roke upravnemu odboru. Ker se to leto dni ni zgodilo, začeli so interesovani početkom tekočega leta energično zahtevati, da sl. c. kr. okrajno glavarstvo izpolni obljubo in izroči administracijo kamor po pravilih spada t. j. upravnemu odboru s sedežem v Kostanjevici. Prvi so se oglašili delodajalci s peticijo na sl. c. kr. glavarstvo v Krškem. Ker to ni izdalo, zahtevali so rešitve potom občinskega urada kostanjeviškega. Tudi to je bilo brezuspešno. Sklicalo se je na to občni zbor zadruga trgovcev in rokodelcev za sodni okraj Kostanjevica, na katerem se je zbralo dve tretjini udov te zadruge, kateri so ob enem i udje okr. bol. blagajne deloma kot delodajalci. Na tem občnem zboru se je sklenilo soglasno: 1. Da se pozove sl. c. kr. okr. glavarstvo v Krškem naj tekom 14 dneh razpiše glasom pravil volitev upravnega odbora in le temu izroči blagajniško upravo v poslovanje. 2. Za slučaj da bi se sl. c. kr. okr. glavarstvo temu protivilo, izvoli se deputacijo treh članov, kateri naj izvršitev tega sklepa pri dež. vladi izposreduje. Prepis zapisnika tega sklepa poslal se je takoj sl. c. okr. glavarstvu v Krško. To je odgovorilo, da cela zadeva leži pri dež. vladi v poučenje in da je prepis zapisnika odposlalo slavni isti s prošnjo, da se zadeva kmalu reši, ter da naj se z deputacijo počaka. Čakalo se je mesec dni in ker le ni bilo rešitve podala se je deputacija na zadružne stroške v Ljubljano k dež. vladi oziroma pred dež. predsednika barona Heina. In tukaj se je deputaciji reklo, da je pred vsem potrebno se natančno informirati, ako se dobe na kostanjeviški zemlji ljudje, kateri so dobre volje in sposobni upravo okraj. bol. blagajne voditi. Sedaj pa čakamo odluka slavne c. kr. dež. vlade, s katerim se nam naloži primerna globa, ker smo slavno isto varali s tem, da smo utemeljevali nujnost, kjer je ni, kajti pri okrajni bolniški blagajni je nujnost le tedaj utemeljena, kadar bolni udje te blagajne brez podpore in vsled pomankljive zdravniške pomoči umirajo. Res prav kakor v c. kr. podržavljeni lekarni.

— **Iz Žalca** se nam piše: Beli nemški menihi, ki so se naselili v Bukovcu pri Žalcu, so nas zapustili, ker niso dobili dovolj podpore za zidanje nove cerkve. — Šli so — odkoder so prišli. Ljudstvo se je dobro rejenih menihov privadilo in marsikaka solza se je potekla očito in skrivaj za lepimi menihi, le gotovejški župnik ni jokal. — Ravnokar so počeli zidati novo cerkev v Žalcu. Kamenje so dovolili celo ob nedeljah voziti, pa se naj kdo čudi, da vera peša!

— **Iz Sv. Pavla pri Preboldu.** Bratno društvo v Sv. Pavlu pri Preboldu priredi v nedeljo dne 19. t. m. povodom desetletnice svojega obstanka veliko veselico z mnogovrstnim in zanimivim vsprejdom. Pričakuje se mnogo gostov.

— **Na c. kr. izobraževališču za učitelje v Gorici** se pričnu preskušnje, in sicer: a) zrelosti, 4. maja t. l. ob 8. uri zjutraj; b) za usposobljenje v ženskih ročnih delih istega dne ob 3. uri popoldne; c) usposobljenja za ljudske in mešćanske šole dne 11. istega meseca ob 8. uri zjutraj in d) za vrtnarice početkom meseca junija t. l. Prošnje se imajo predložiti ravnateljstvu navedenega izobraževališča, oziroma dotične izpraševalne komisije in sicer za preskušnje a), b) in c) najkasneje do 15. tek. m. in za one pod d) do 15. maja t. l.

— **Eksplozija dinamita v Godoviču.** Župan v Godoviču gosp. Fran Kankelj je v I. nadstropju svoje hiše imel shranjeno večjo množino dinamita, ki se bo rabil pri napravi vodovoda. V soboto je ta dinamit eksplodiral in močno poškodoval prvo nadstropje in pritličje županove hiše. Vzrok eksplozije ni še znan. Ponesrečil ni nihče.

— **Izpred sodišča.** Kazenske obravnave pri tukajšnjem dež. sodišču. Na 13 mesecev težke ječe je bil obsojen prisiljenec Jožef Fratik doma iz Gorice zaradi hudodelstva tatvine; dne 9. avgusta m. l. je v deželnem dvorcu kjer je delal ukral na hodniku stojee kolo v vrednosti 380 K, potem jedno bluzo telovnik in čepico. Fratik je bil že večkrat zaradi tatvine koznovan. 2. Anton Čarman posestnika sin je dne 22. svečana v Želebju z nožem sunil v hrbet fanta Janeza Bizanta baje zato, ker je bil jezen na njega, kar obdolženec sam priznava; obsojen je bil na 4 mesece težke ječe. 3. Anton Aleš, krojač na Glincah, je svoji ženi in dvema hčerama grozil, da jih bo poklal in da bo ženo ubil. Aleš pravi, da je to v pijanosti govoril; obsojen je bil na 6 tednov ječe. 4. Na 14 mesecev težke ječe je bil obsojen Janez Hinek, pleskarski pomočnik iz Strazišč zaradi hudodelstva nenravnosti. 5. Franc Seljak posestnik je nosil za 3 fante denar pri sebi, kateri so se pred njim odpeljali preko Cormonsa v Videm in od tam v Ameriko in se tako odtegnili naborni dolžnosti. To dejanje tudi Seljak sam priznava; sodišče ga je na 6 dni strogega zapore in na 10 K denarne globe obsodilo. 6. Janez Miklič delavec iz Jerovevasi odtegniti se je hotel tretji naborni stavi s tem, da je mislil kakor sam trdi, le za nekaj časa odpotovati v Ameriko, da bi si kaj denarja prisluzil. Sodišče mu je naložilo 8 dni strogega zapore in 10 K denarne globe za kazen.

— **Ponesrečen beg.** Prisiljenca Fran Bauer in Alojzij Diossi sta pobegnila iz prisilne delavnice. Tekla sta proti Gruberjevemu kanalu, tam sta skočila v vodo, hoteč preplavati Ljubljano. Prišedša na drugo stran, sta zapazila dva policijska stražnika, katera sta ob Gruberjevem kanalu patrolirala. Prisiljenca sta se jih ustrašila ter plavalta nazaj na drugo stran. Tam pa so jih že čakali pazniki in nekaj prisiljenecv, kateri so begunca sprejeli in ju pošteno naklestili.

— **Nesreče.** Friderik Cerar, 18 let stari dijak, stanujoč na Turjaškem trgu št. 8, je v soboto popoldne padel v neko 20 metrov globoko jamo. Poškodoval se je tako, da je težko upati, da okreva. — Jožefa Zoreta, hlapca pri Ranzingerju, je v soboto zvečer konj, katerega je krmit, zagrabil za spodnjo ustnico ter mu jo odgriznil.

— **Samomor.** Jožef Štok, 26 let stari samski pismonoša v Mariboru, doma iz Dupelji pri Sežani, se je včeraj okrog 8. ure dopoldne v tivolskem gozdu, za rezorvarjem ustrelil. Zadel se je v srce in je bil takoj mrtev. Pri samomoricu se je našlo pismo, v katerem pravi, da se je ustrelil zato, ker je izgubil večjo svoto uradnega denarja.

— **Ponočnjaki** so v soboto zvečer doneli trafikanu Valentinu Sitarju v Kolodvorskih ulicah cesarskega orla.

— **V Ameriko** se je odpeljalo v soboto zvečer 70 Hrvatov.

— **Izgubljene reči.** Marija Janša, učiteljica, je izgubila v petek od Prešernovih ulic do južnega kolodvorja prost petak. — Dne 1. t. m. je izgubil policijski stražnik Anton Potokar na potu od Mestnega trga do Gosposkih ulic št. 5 dva bankovca po 20 K.

— **Najnovije vesti.** Samomor franciškana. V Waitznu se je obesil franciškan Mih. Muzik. Bil je katehet na ondetni ljudski šoli. — Slepčar Blaschitz se je mudil te dni v Ptuj ter je oddal pismo med vojnjo med Dunajem in Trstom, najbrže v Ljubljani. Njegova ljubica ga spremlja oblečena v moškega. — Za ločitev zakona saksonske prestolonaslednice se pogaja saksonski kralj s papežem, ki mu je baje tudi obljubil, da njegovi prošnji ustreže. — Zaradi ovadštva in izsiljevanja obtoženi

bivši nadporočnik Bartmann je bil obsojen v tri in pol leta ječe. — Za lakoto je umrl v Kolinu neki mestni revež. Taka je ekra za reveže v »kulturni Nemčiji« — Di jaški izgred v Madridu se nadaljuje. Dijaki hodijo v procesijah po mestu ter kličejo: »Živela republika! Proč z vlado!« — Za dalmatinske reveže je nabral tozadevni odbor na Dunaju 16.128 K. — Obqinski tajniki cele Tirolske so imeli shod, na katerem se je sklenilo zahtevati ureditev njihovih razmer ter ustanovitev občinskih nadzornikov. — Poneverjenja. Višji knjigovodja pri okrajni blagajni v Magocu na Ogrskem, J. Ovary, je poneveril 40.000 K ter zbežal v Ameriko. — Načelnik tvrđice Stein in Brauner v Stryju je poneveril menic za 120.000 K ter pobegnil. — Na postaji Brod je poneveril železniški blagajnik Josp Izny 26.345 K ter se sam prijavil.

— **Sodba katoliškega duhovnika.** V Monakovem izdaja katoliški duhovnik dr. Jos. Müller list »Renaissance«, ki se bavi s cerkvenimi zadevami. V tem listu toži dr. Müller, kako malovredni ljudje se posvećajo duhovniškemu stanu in da manjka duhovnikom omike. Dr. Müller se pa ne čudi temu, nego piše: »Za ta važni in odgovornosti polni poklic (za duhovski stan) treba posebnih sposobnosti, a žalostno je, da se mesto plemenitih, po značaju in razumu se odlikujoćih mladencv oglašajo samo smeti iz gimnazij, ki niso za nobeno drugo rabo, in da se — sprejemajo.«

— **Rimska nestrpnost.** Pred kratkim je imel jezuit o. Kolb v Gradcu misijske propovedi. Ta Kolb je med drugim zlasti svaril dekleta, naj se ne poroče s protestanti, češ, »protestanta vzeli za moža je ravno tako veliko hudodelstvo, kakor umoriti svojega lastnega očeta.« In take stekle pope pusti država javno nastopati?

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 6. aprila. Schönerer je včeraj na nekem shodu spravlil zanimivo tajnost na dan. Povedal je namreč, da so Vseneemci preperečili imenovanje posl. Pradeja ministrom. Körber je namreč Vseneemce vprašal, če bi bili zadovoljni, da postane Prade nemški »Landsmannminister«, Vse nemci pa so ga odklonili.

Praga 6. aprila. Poslanec dr. Fořt je imel včeraj shod, na katerem je ostro nastopil proti mladočeškemu klubu in njegovi taktiki. Zahteval je naj se klub razpusti in naj se ustanovi nova stranka z jasnim programom. V prvi vrsti bi se morala ta stranka zavzemati za češko državno pravo. Fořt je na tem shodu tudi naznanil, da je sklenil, svoj mandat odložiti. Shod ga je s posebno resolucijo pozval, naj tega ne stori, nego naj mandat obdrži.

Beligrad 6. aprila. Trgovski nastavljeneci so sinoči uprizorili pravo revolucijo. Vlada je izdala ukaz, da morajo trgovski nastavljeneci kakor poslji imeti legitimacije s fotografijami in da jih morajo deponirati na policiji. Prošnje in protesti niso nič pomagali in vsled tega je prišlo sinoči do izgrediv. Ti izgredi so bili tako veliki, da je bilo poklicano vojaštvo. Ker tudi to ni izlepa ničesar opravilo, je streljalo. Ubitih je bilo pet oseb, šestnajst pa ranjenih. Neke ženska je bila ustreljena v trebuh. Izgredi so trajali do polnoči.

Carigrad 6. aprila. Rusija in Avstrija sta storila primerne korake pri bolgarski vladi v Sofiji, da naredi konec delovanju macedonskih revolucionarnih odborov.

Carigrad 6. aprila. Ruski poslanik Zinovjev in avstrijski poslanik Calice sta danes bila v avdijenci pri sultanu in mu v imeni svojih vlad precizirala zahteve glede reda in miru v Macedoniji.

Carigrad 6. aprila. Vlada je ukazala mobilizirati tudi več evropskih bataljonov.

Pariz 6. aprila. Veliko gledališče v Lilleu je danes po-

noči do tal pogorelo. Škoda je velika. Ponesrečil ni nihče.

Madrid 6. aprila. Izgredi se ponavljajo ne le tu nego tudi v družih mestih. V Valenciji so se dijaki pridružili generalnemu štrajku delavcev.

Gospodarstvo.

Govedoreja na Kranjskem.

(Dalje.) Poleg mladičev je kaj zelo poskoćilo število krav in sicer za 19.4%, napram nazadovanju 2% iz leta 1890. To je jako veselo znamenje, daš se danšnje število ne more imenovati v primeri z drugimi kronovinami bogve kaj; kajti povprečno pride na 1000 glav govedi 498 krav, na Kranjskem pa le 398.

Najbolj je naraslo število v Črnomlju, kjer so se pomnožile krave za 34.2% in v Novem mestu za 32.3%. To znači na vsak način pobujanje Dolenjske, osobito Belokrajne. Za njima je najbolj napredoval Kranj (za 27.3%), dalje Krško za 24.1%. Za nekako jednako število so se pospešili Logatec, Postojna in Litija (22.5%) med tem ko je Radoljica napredovala za 15.4%, Kočevje za 11.1%, in Kamnik celo le za 9.2%. Napredek 8.9% pa bilježimo kot najmanjši in sicer v ljubljanski okolici.

Krave donašajo največ dobička in da bi se ravnilo pri njihovi rejbi bolj ekonomično bi dobiček prav lahko podvojil. Danes še skoraj vsako redimo živino »na spleok« in tudi pri kravah ne pozna še skoraj niko deljenja dela. Le malo jih je, ki bi se vprašali ali bode kravo uporabil le za mleko, ali tudi za pleme, ali morda za meso. V vsakem teh slučajev je namreč reja jako različna. Tako n. pr. bi se v prvem slučaju gledal, da izberemo najboljšo molznic in jo molzem le toliko časa kolikor mi daje povoljno količino mleka. Nato bi jo spital in prodal pa jo takoj nadomestil z drugo dobro molznic. (Dalje prih.)

Borzna poročila.

Ljubljanska „Kreditna banka“ v Ljubljani.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majeva renta . . .	100.75	100.95
4 1/2% srebrna renta . . .	100.65	100.85
1% avstr. kronska renta . . .	101.20	101.40
4% „ zлата . . .	121.75	121.95
4% ogrska kronska . . .	99.50	99.70
4% „ zлата . . .	121.90	122.10
4% posojilo dežele Kranjske . . .	99.75	—
4 1/2% posojilo mesta Spjetera . . .	100. —	—
4 1/2% Zadra . . .	100. —	—
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902 . . .	101.10	102.10
4% češka dež. banka k. o. . .	99.60	100.35
4% „ z. o. . .	99.60	100.40
4 1/2% zast. pis. gal. d. hip. b. . .	101.10	102.10
10% pr.	107.85	108.85
4 1/2% zast. pis. Innerst. hr.	101. —	102. —
4 1/2% „ „ ogr. centr. deželne hranilnice	101. —	101.30
4 1/2% zast. pis. ogr. hip. b.	100. —	101. —
4 1/2% obl. ogr. lokalne železnice d. dr.	100. —	101. —
4 1/2% češke ind. banke	100. —	101. —
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98. —	99. —
4% dolenjskih železnic	99.50	100.50
3% juž. žel. kup. 1/4 1/2	309.50	311.50
4 1/2% av. pos. za žel. p. o.	101. —	102. —

Srećke od leta 1854 . . .	180. —	188. —
„ „ „ 1860 1/2	184. —	185.50
„ „ „ 1864	247. —	252. —
„ tizske	157.15	159.15
„ zemlj. kred. I. emisije	271. —	275. —
„ „ II.	270. —	274. —
„ ogrske hip. banke	257. —	260.50
„ srbske a fra. 100. —	89.50	91.25
„ turške	116.25	117.25
Basiliska	19.10	20.10
Kreditna	433. —	437. —
Inomoške	84.25	88.25
Krakovske	76.50	77.50
Ljubljanske	70. —	75. —
Avstr. rud. križa	55. —	56. —
Ogr. „ „	27. —	28. —
Rudolfove	70. —	74. —
Salcburške	75. —	79. —
Dunajske kom.	442. —	446. —

Žitne cene v Budimpešti.		
dne 6. aprila 1903.		
Termin.		
Pšenica za april	za 50 kg K	7.56
„ „ „ april	„ „	6.67
Koraza „ maj	„ „	6.06
„ „ junij	„ „	6.12
Ovos „ april	„ „	8. —
Efektiv.		
„ „ „ „ „ „	„ „	5 vinarjev višje.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 29. marca: Franja Svetina, delavka, 70 let, Pnevmonia. — Anton Lenart, ubožec, Marasimus semilis. — Franja Stembor, posestnikova hči, 2 dni, Haemorrhagia cerebri.

Dne 30. marca: Bernard Plankar, delavec, 70 let, Reber št. 11, Emphysema pulm.

Dne 31. marca: Marija Bajec, sprevidnikova žena, 26 let, Jenkove ulice št. 20, Sepsis puerperalis. — Leopold Pust, tesarjev sin, 2 leti, Streliške ulice št. 15, Scrophulosis. — Ludmila Fridigi, kramarjeva hči, 2 1/2 leta, Streliške ulice št. 15, ošpice. — Fran Meglič, delavec, 20 let, Dolenjska cesta št. 5, jetika.

Dne 1. aprila: Boštjan Čič, bivši vžitninski paznik, 74 let, sv. Petra cesta št. 48, Carcinoma ventriculi. — Anton Čurk, čuvajev sin, 1 1/2 leta, Streliške ulice št. 15, Morbili. — Avgust Adamič, nadučitelj sin, 13 let, sv. Petra cesta št. 81, Vitium cordis.

Dne 2. aprila: Marija Morgutti, posestnica, 33 let, Strmi pot št. 2, Nephritis.

V deželni bolnici:

Dne 30. marca: Marija Rode, gostinja, 83 let, ostarelost. — Ivana Turk, kajzarica, 40 let, srčna hiba.

V hiralnici:

Dne 1. aprila: Franja Jenko, zasebnica, 72 let, Pnevmonia.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2. Srednji srčni tlak 736-0 mm.

April	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura tura v °C	Vetrovi	Nebo
4.	9. zv.	735.7	6.2	sl. szahod	jasno
5.	7. zj.	731.9	0.9	sl. zahod	oblačno
	2. pop.	728.5	9.4	sr. vzsvz.	sk. obláč.
6.	9. zv.	731.6	4.2	sr. jvzhod	oblačno
7.	7. zj.	733.9	3.1	sl. svzhod	jasno
	2. pop.	734.5	11.4	sr. svzhod	sk. obláč.

Srednja temperatura sobote in nedelje 7.3° in 4.8°, — normale: 7.5° in 7.7°. — Mokrina v 48 urah: 0.0 mm in 4.1 mm.

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze pristržnega sočutja ob smrti preljubega soproga, oziroma očeta, gospoda

Ignacija Habian-a

posestnika v Vrholah pri Poličanah

kakor tudi za obilno tolažbo ranj-kemu v mučnih zadnjih bolečinah in za častno spremstvo k zadnjemu počitku, izrekava vsem tem potom pristržno zahvalo. (956)

Vrhole-Ljubljana, 3. aprila 1903.

Marija Habian Anton Habian
soproga. sin.

Gospodična

izurjena v pisarniškem poslu želi vstopiti v pisarno eventualno bi tudi vsprejela službo blagajničarke v prodajalni. (952-2)

Ponudbe vsprejema iz prijaznosti upravništvo »Sl. N.« pod šifro A. B.

Učenec in učenka

vešča slovenskega in nekoliko nemškega jezika se sprejmeta takoj v trgovino mešanega blaga

Jakob Šega
v Škocjanu pri Mokronogu.

Poskusite

J. Klauerjev, Triglav

pristni rastlinski likér.

Oživlja želodec.
Budi tek in prebavo.
Daje dobro spanje.

Edino pristen od založnika:

Edmund Kavčič

v Ljubljani. (11-77)

Tovarna sodavice, reg. zadruga z omejenim poroštvom v Ljubljani.

Vabilo

izrednemu občnemu zboru

ki se bo vršil

v nedeljo, dne 7. aprila t. l.
ob treh popoldne

v steklenem salonu gostilne g. I. Beliča na Dunajski cesti.

Dnevni red:

IV. Pozdrav načelnika.
III. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora.
II. Volitev v načelstvo.
I. Raznoterosti.

V slučaju, da občni zbor ne bi bil sklepčen radi picle vdeležbe, vrši se občni zbor ob štirih popoldne istega dneva ravno tam z istim dnevnim redom pri vsaki vdeležbi članov.

Fran Pock, načelnik. (955-1)

Proda se po ceni

6 komadov vrtnih svetilk, 10 komadov žarnih svetilk, 4 komadov velikih polic z ali brez predalov, skoraj nove. (937-2)

Vpraša se v uprav. »Sl. N.«

— Dobiva se v vseh knjigotržnicah —

MALI VITEZ

— Pan Volodijevski —

Zgodovinski roman, spisal H. Sienkiewicz

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski Roman izide, bogato ilustriran, v 20 do 25 sešitkih po 40 h. Vsakih * * 14 dni se izdaja en sešitek * *

Založna knjigarna

Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani

Kupl se (946-2)

oprava

za špecerijsko trgovino.

Ponudbe na J. Paar, Jesenice.

Spretno, solidne

potovalne uradnike

(akvizitèrje)

za vse zavarovalne stroke vsprejme proti visoki proviziji, sčasoma tudi s stalno plačo, tukajšnji glavni zastop stare, na Kranjskem že dolgo poslujoče tužemske zavarovalnice.

Lastnoročno pisane ponudbe naj se pošiljajo pod: „akvizitèr 25“ upravništvu »Sl. Naroda“. (608-17)

Za:	dame:
Eno krono	I bluza za pranje ali 3 modni predpasniki ali I predpasnik iz glota
Dve kroni	I bluza iz batista ali I spodnje krilo ali I dober moderc
Tri krono	I vrhno krilo ali salonski čevlji ali I pelerina
Štiri krono	I volnena bluza ali I dober dežnik ali I belo spodnje krilo
Pet kron	I pomladni žaket ali I volneno krilo ali I črn ovratnik
Šest kron	I svilena bluza ali mohair krilo ali dobri čevlji na vlak
Osem kron	I spalna suknja ali čevlji na vezavo ali I fin moderc
Deset kron	I double ovratnik ali I sukneno oblačilo ali I double paletot
Dvanajst kron	Najnovejši črni ali double sako
Petnajst kron	I moderni kostum ali I vezen žaket s svileno podlogo
Dvajset kron	I paletot črn ali modno siv
Trideset kron	I elegantni kostum ali I potni plašč

Vse garderobe za dame, dekleta in otroke do najfinjših vrst so vedno v zalogi. Pri naročilih po meri se cene ne zvišajo.

Strogo stalne cene.

Konfekcijska trgovina (872-3)

Sigmund Stránský

Praga, Hibernerjeva ulica št. 1003-II.

Izbrane pošiljatve tudi na deželo.

Ceniki in vzorci se ne razpošiljajo.

Pri naročilih se sklicujte na ta časopis.

Fotografični aparat

(Hand-Camera 9x12) dobro ohranjen in primeren zlasti za začetnike, se z nekaterimi potrebščinami proda za 15 g. d. Naslov v upravništvu »Sl. Naroda“ (959)

1 lahek brek

za 8 in več oseb je na prodaj. Vprega se lahko tudi samo 1 konj. Ogleda se v Gospodskih ulicah št. 4. (903-3)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevica, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. Trst-Monakovo direktni vozovi I. in II. razreda. — Praga v Novo mesto in v Koperje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Praga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Isl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni vozovi I. in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Tčbiža. — Ob 11. uri 17 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevica, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. — Praga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotak. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne in ob 6. uri 50 m nvečer. — Prihod v Ljubljane drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Za veliko noč

priporočila

slašičarnica R. KIRBISCH

v Ljubljani, Kongresni trg

svojo bogato izbero različnih velikonočnih jajc, atrap, zajcev in raznih slaštic. (953-1)

Vsak dan sveže pince, potvice, kolači, presnice, najfinejše torte, pekarije in bonboni v največji izberli.

Naročila za tukaj in na deželo se izvršujejo najtočneje in najceneje.

Naznanilo.

Podpisano oskrbnništvo dovoljuje si p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da se

krojaški obrt

g. Luke Schumi-ja

v Šelenburgovih ulicah

zopet izvršuje, ter da se bo z ozirom na to, da se obilna zaloga finega najmodornejšega blaga čimpreje razproda, delalo po znižanih cenah. (957-1)

V Ljubljani, dné 6. aprila 1803.

Oskrbništvo Luke Schumi-jevega konkurza.

Prekrasna razsvetljava.

Najlepše in najfinejše obleke za dame.
Najlepše in najfinejše obleke za gospode.
Najlepše in najfinejše obleke za dečke in deklice.
Najlepše in najfinejše v modi za gospode.

Zadnja novost

klobuki in slamniki za gospode.

Usak čas največja in najnovejša izbira in pri vsem tem najnižje cene.

„Angleško skladišče oblek“

Mestni trg št. 5.

Filijalke:

Resljeva cesta št. 3. Zagreb, Ilica št. 17.
G. kr. dvorni založnik Poslovodja
F. N. Netschek. Groslav Bernatović.

Od c. kr. finančnega ministrstva imenovano priglaševališče za konverzijo 4-2% obveznic skupnega državnega dolga

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

LJUBLJANA

Špitalske ulice št. 2.

preskrbuje konverzijo skupne rente brez kacijh troškov.

(2975-53)